

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 029460 23 Кж 11
Бања Лука, 27.06.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Љиљане Бошњак Глизијан, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Ање Давидовић, у кривичном предмету против оптужених М.В., Л.Б. и др., због кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, оптуженог М.В. и због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. истог законика, а против оптуженог Л.Б. и због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог М.В., адвоката Раде Ђулибрка, Живка Бојића и Вање Павловић, сви из Бање Луке, те жалбе браниоца оптуженог Л.Б., адвоката Раде Ђулибрка из Бање Луке, изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029460 22 К од 19.06.2023. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.06.2023. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених М.В. и Л.Б., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029460 22 К од 19.06.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029460 22 К од 19.06.2023. године, у поступку контроле оправданости притвора у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених М.В. и Л.Б., који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0059163 21 од 28.03.2022. године терете због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС), оптужени М.В. и кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, а оптужени Л.Б. и кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, уз обавезну контролу оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је у односу на оптуженог М.В. продужен из притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, а у односу на оптуженог Л.Б. из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог М.В., адвокати Раде Ђулибрк, Живко Бојић и Вања Павловић из Бање Луке, те бранилац оптуженог Л.Б., адвокат Раде Ђулибрк из Бање Луке.

Бранилац оптужених М.В. и Л.Б., адвокат Раде Ђулибрк из Бања Луке, жалбе је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, са тврдњом да се побијано рјешење заснива на незаконитим доказима, па с тим у вези, у односу на оптуженог В, оспорава и постојање основане сумње као општег законског услова за продужење притвора. Оспоравајући постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, истиче да вишеструка осуђиваност није доказ да ће оптужени М.В. поновити кривично дјело, већ се тај закључак може извести само на основу конкретних доказа, који су, у побијаном рјешењу, по ставу ове жалбе, изостали. У односу на оптуженог Л.Б. оспорава постојање притворског разлога у односу на овог оптуженог, истичући да се оптужени добровољно предао и да не постоји опасност да ће исти побјећи и тиме оспорава постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, те истиче и нарушено здравствено стање оптуженог В, (као и жалба адвоката Вање Павловић). Предлаже да се побијано рјешење укине и оптужени пуне слободу, или да се преиначи и оптуженима изрекне мјере забране.

Бранилац оптуженог М.В., адвокат Живко Бојић из Бања Луке, жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона. Ова жалба оспорава постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом. У сегменту побијања рјешења због повреде Кривичног закона, указује на погрешну правну квалификацију, истичући да је погрешно и паушално одређена квалификација кривичног дјела из члана 208. став 2. КЗ РС, тврдњом да из списка произилази да се ради о продуженом кривичном дјелу из члана 208. став 1. КЗ РС. Надаље, оспорава се и постојање посебног притворског разлога и члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, истиче се да се вишеструка осуђиваност не може сматрати околношћу која оправдава бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело, те да је од задње осуде и издржане казне протекло довољно времена да се примјени законска рехабилитација. Предлаже да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти да се брани са слободу или да се притвор замјени одговарајућом мјером забране или да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог М.В., адвокат Вања Павловић из Бања Луке, жалбу је изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу, уз евентуално одређивање мјере забране. Оспорава се постојање основане сумње да је оптужени починио кривична дјела за која се терети, те оспорава и постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Испитујући побијано рјешење, спис предмета и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Наиме, у овој фази поступка, утврђује се основаност притвора, по успостављеним притворским разлозима (контрола оправданости притвора у смислу члана 202. став 1. ЗКП РС), ради чега су без основа аргументи жалбе браниоца оптуженог М.В., изнесени у прилог тврдњи да се ради о незаконитим доказима на којима првостепени суд заснива закључак о постојању основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за које

се терете потврђеном оптужницом, као и они аргументи из жалби бранилаца овог оптуженог, којима се приговара да првостепени суд није извршио оцјену доказа изведених у досадашњем току главног претреса. Притом, овај суд наглашава да је побијано рјешење, у фази контроле оправданости притвора поступка, у довољној мјери оцјенио како доказе приложене уз оптужницу, тако и доказе које су изведене на претресу пред првостепеним судом, те је на основу истих правилно закључио да и даље постоји основана сумња да су оптужени починили кривична дјела за која се терете.

Нису основани приговори из жалби бранилаца оптуженог М.В., којима се оспорава постојање основане сумње као општег законског услова за продужење притвора. Основана сумња о почињеним кривичним дјелима, која се како оптуженом В.у, тако и оптуженом Б, ставља на терет, а која је утврђена потврђивањем оптужнице и додатно потврђена доказима који су изведени на главном претресу и даље постоји, како то правилно утврђује и образлаже првостепени суд (страна 2. и 3.).

Наиме, првостепени суд се у образложењу побијаног рјешења, правилно позива на рјешење тог суда о продужењу притвора након потврђивања оптужнице, у којем је детаљно образложено постојање основане сумње. Осим тога, оцјењени су и искази осумњичених П.М., В.З. и С.М., који потврђују везу између поименично одређених оптужених, па и оптуженог В., у неовлаштенем промету опојне дроге (марихуане и кокаина). Такође је дата оцјена доказа прибављених спровођењем посебних истражних радњи из члана 234. став 2. тачке а) и г) ЗКП РС, те исказа поименично наведених свједока (З.Н., Б.Ј., Д.Д., Н.П., С.М., Н.К., Л.М., В.Ч., Д.П., Н.Х., Ђ.Г., С.Т.), као крајњих купаца и корисника опојне дроге, који су детаљно описали начин и договор са индивидуално одређеним оптуженим у вези са куповином опојне дроге, прецизирајући врсту (хероин и марихуана), количину и новчане износе за које су дрогу куповали, те материјалних доказа и то привремено одузетих предмета (опојне дроге, дробилице, дигиталне ваге за прецизно мјерење).

На исти начин је образложено и постојање основане сумње да је оптужени М.В. починио кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, те оптужени Л.Б. и кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. КЗ РС.

Надаље, приговорима жалби бранилаца оптужених се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебног притворског разлога из члана 197. став 1 тачка в) ЗКП РС, у односу на оптуженог В., односно, из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, у односу на оптуженог Б., јер је за успостављене притворске разлоге, дато у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење, које овај суд прихвата, у цјелости.

Наиме, правилно је првостепени суд цијенио чињеницу да је оптужени М.В. вишеструки повратник у извршењу кривичних дјела и да осуде за раније учињена кривична дјела нису постигле сврху специјалне превенције, као и да начин извршења кривичног дјела из потврђене оптужнице представљају нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања дјела. Осим тога, правилно се побијаним рјешењем ова околност доводи у везу са осталим околностима, укључујући његово имовно стање и незапосленост, што у својој укупности, а у контексту природе кривичних дјела за чије се почињење основано сумњичи, оправдава бојазан да ће овај оптужени боравком на слободи поновити кривично дјело, из чега произилази закључак да и даље егзистира посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Притом, сама

чињеница да је као доказ одбране на претресу пред првостепеним судом, изведен Извод из казнене евиденције од 16.03.2023. године, према којем оптужени В. има двије раније осуде (за разлику од доказа тужилаштва-Извода из казнене евиденције од 25.11.2021. године, према којем је овај оптужени 11 пута раније осуђиван), не доводи у сумњу правилност закључка првостепеног суда да раније осуде оптуженог В., нису постигле сврху специјалне превенције. Ово из разлога, што, са једне стране, код постојања два различита доказа, првостепени суд ће у даљем току поступка утврдити који Извод из казнене евиденције је вјеродостојан и тачан, а са друге стране, чак и под претпоставком да је тачан Извод из казнене евиденције које је као доказ приложила одбрана, ипак и даље стоји чињеница о ранијој осуђиваности оптуженог, што упућује на закључак да је исти склон вршењу различитих кривичних дјела. Осим тога, нарушено здравствено стање оптуженог М.В., не представља околност, због које исти не би могао бити у притвору, обзиром да су Казнено поправни заводи у обавези да воде рачуна о здравственом стању притворених лица, па је тако у конкретном случају, према стању из списе предмета, оптужени више пута одвожен у Универзитетски клинички центар Републике Српске на љекарске прегледе код љекара различитих специјалности.

У односу на оптуженог Ј.Б., правилно је првостепени суд довео у везу околности под којим су учињена предметна кривична дјела за која се терети овај оптужени, са околностима које се односе на напуштање Републике Српске, те извео правилан закључак да је овај оптужени имао сазнања о томе да се против њега и других сада оптужених лица, водила истрага због нелегалног промета опојних дрога на подручју Бање Луке, што је био разлог да се покуша сакрити боравећи у иностранству на непознатим адресама, али је слободе лишен по расписаној потјерници препознат на граничном прелазу, приликом уласка у Босну и Херцеговину, како је то правилно утврдио и образложио првостепени суд. Све наведене чињенице, указују да и даље постоји опасност од бјекства овог оптуженог и да у конкретном случају и даље егзистира посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС у односу на оптуженог Б..

Ради тога залагање жалби да се притвор укине и оптужени пусте на слободу, уз евентуално одређивање мјера забране, односно да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање, није основано.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић